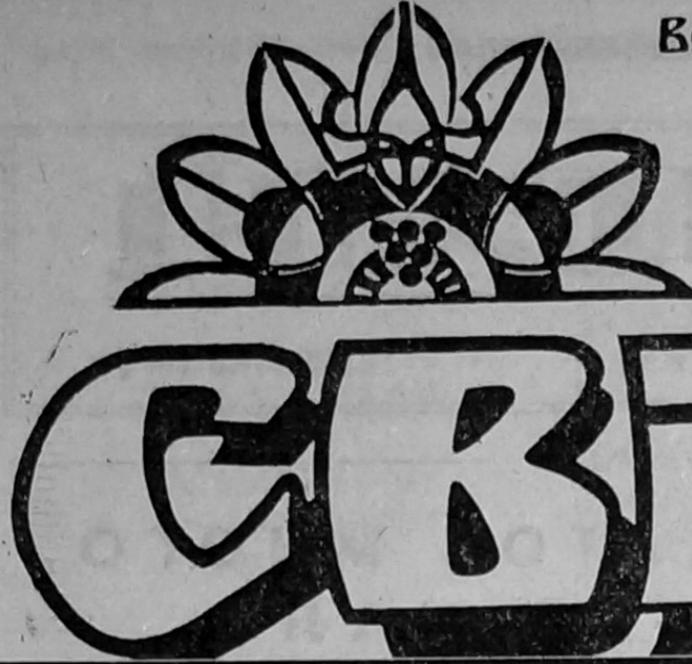

Всеукраїнська громадсько-політична і літературна газета

КРИМСЬКА СВІТЛЯЦЯ

Видається у Сімферополі

№ 12 (63) Субота, 19 березня 1994 р.

Ціна договірна

КРИМ ВІНШУЄ ТАРАСА

УРОЧИСТІ ЗБОРИ І СВЯТКОВИЙ КОНЦЕРТ У СІМФЕРОПОЛІ, ПРИСВЯЧЕНІ 180-РІЧЧЮ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВЕЛИКОГО КОБЗАРЯ

Кобзар і думи його переможно крокують по землі. По всьому світу. Слава і гений його, збудника і проводиря української нації, співця братерського сдання усіх миролюбивих народів, не оминули і терени сонячного півострова.

Урочисти збори і великий концерт, присвячені 180-річчю від дня його народження, відбулися в Кримському українському музичному театрі. Відразу віло в очі: концертний зап'йон були перевопнені вщерть: багато люден стояло, слухаючи урочистості, чимало не могли отрапити навіть до вхідних дверей.

А пришли і прінчали люди звідсіль. Тут і 83-літній М. І. Малинка, ветеран вінні і «Просвіти», і Г. І. Патяка — ветеран Збройних Сил, і ветеран праці Е. Т. Михайлова, професор-мовник з україністикою Є. С. Регушевським, робітники, селяни, воїни Збройних Сил і Національної гвардії України, студенти, учні.

У фоні — відділ «Дружба народів» Кримської республіканської бібліотеки ім. І. Франка організував виставку книг Т. Г. Шевченка (Л. Т. Нефедова); серед яких особливу увагу привертали різноманітні видання «Кобзаря». Сімферопольське міське товарство «Просвіта» (ініціатор — вчителька Т. М. Захарова) репрезентувало виставку народної вишивки, біля якої можна було побачити і гостя із Львова Богдана Левковича, студенток укрїнського відділу Сімферопольського держуніверситету Людмилу Боженко та Світлану Білоус, дев'ятинацісниць з 39-ї серединської школи Сімферополя Ліду Тресніцьку та Олю Йолкіну. Особливо приваблювали до себе всіх скатертини з малюнком козака та дівчини на мотив «Несе Галя воду», численні рушники з багатобарвним орнаментом, вишиті гладю та хрестиком.

Тут же, як завжди, пролагував рідкісні уkrainські видання В. А. Кременським. Присутні мали можливість за порівнянно невисоко ціну придати книги з історії України, раритетну художню літературу.

А урочисті збори від голова Держкомітету у справах національності Верховної Ради Криму О. А. Форманчук. Допоміг присвячену 180-річчю від дня народження Т. Г. Шев-

ченка, виголосив голова Всеукраїнської організації товариства «Просвіта» головний редактор газети «Кримська світлиця» письменник Олександр Кулик.

З теплим словом виступив запрошений на урочистості президент Криму Ю. О. Мешков, котрий, між іншим, сказав про нашого Тараса: «Его гений дал нам большие труды и возмож-
ность по-новому воспринимать действитель-
ность». Справедливими були і слова голови Кримського фонду культури Б. С. Балаяна: «Не-
тільки український народ, а й усі народи нашого
півострова відзначають цю знаменну дату!»

Емоціональні ізмістовини були виступи та кожа голови Кримського відділення товариства «Україна», міністра культури Криму В. П. Пере-
сунька та голови Кримської організації Спілки письменників України Д. А. Кононенка.

Чимало задоволення принесли присутнім артисти: Алла Петрова і Олександр Польченко, котрі маєстично виконали глибоко патріотичні вірші Великого Кобзаря, заспівані артисткою України Лілія Титова з фольклорно-хореографічного ансамблю «Таврія», а також танцювальна група з цього ж колективу.

Іскраво продемонструвавши пісні «Дощик, дощик...», «Ой, чин то кинь стойте» та запальні танци. Відчущалася величезна робота ного художнього керівника Анатолія Ануфрієнка.

Часто звучала український гімн і «Козацький марш». Насамкінець лунав безсмертний «Заповіт».

На урочистостях були присутні представники багатьох національностей Криму. Мир, дружба, злагода промінися у їхніх очах.

В повсякденних ділах, завжди б отак. Простим людям не потрібні політичні інтриги та національний розбрат.

До долині душі проймає течуться, що Шевченкове слово таєдно цілого дня люді.

Урочисті вечори, присвячені шевченківським святам, проїшли також у Севастополі, Саках, Краснопerekопську та інших містах і селах півострова.

На превеликий жаль, Кримське телебачення чому обицяло привітати зі світловими ефектами та гостями зі світловими ефектами.

На превеликий жаль, Кримське телебачення чому обицяло привітати зі світловими ефектами та гостями зі світловими ефектами.

Федір СТЕПАНОВ.

м. Сімферополь.

«БАНДУРИСТЕ, ОРЛЕ СИЗИЙ...»

Урочисто відзначили шевченківські ювілеї у винськовій частині, що розташована у Паренті, на Південному березі Криму. На запрошення командування в гості до солдатів присвітила учителька російської мови та літератури Парентівської школи, просвітниця Ірина Вікторівна Сніжко. Вона прочитала змістовну доповідь про генія українського поета, ного терністини шлях і невміруєву славу. Основу уваги доповіді зосередила на солдатських роках Тараса Шевченка, на вірах, написаних в небі, де образ України опітівав серпаком особливо бентежно душевної розлихи автіора.

Мандруючи по «Кобзарю» про-
м. Ялта.

ГЕНІЙ ПРАВДИ —

таку назуви мав літературно-мистецький вечір, присвячений 180-річчю від дня народження Т. Г. Шевченка, що відбувся в читальні залі бібліотеки «Дружба народів» — відділу Кримської республіканської бібліотеки імені Ваня Франка.

Відчутну пам'ять Великого Кобзара присвітили студенти та викладачі університету, учні та вчителі школи № 29, читані Словом про величого Українца, національного пророка, безсмертного сына України Тараса Шевченка виголосив поет, голова Кримської організації Спілки письменників України Данило Кононенко. З повідомленням про основні віхи життя поета і художника виступив літератор (Григорій Котицький). Сторінними поглядами Шевченка, його творів, присвячених подолям, що діялися на Україні за часів козацької Гетьманщини, присвятився Іван Лисенко.

На урочистостях були присутні представники багатьох національностей Криму. Мир, дружба, злагода промінися у їхніх очах.

В повсякденних ділах, завжди б отак. Простим людям не потрібні політичні інтриги та національний розбрат.

До долині душі проймає течуться, що Шевченкове слово таєдно цілого дня люді.

Урочисті вечори, присвячені шевченківським святам, проїшли також у Севастополі, Саках, Краснопerekопську та інших містах і селах півострова.

На превеликий жаль, Кримське телебачення чому обицяло привітати зі світловими ефектами та гостями зі світловими ефектами.

Федір СТЕПАНОВ.

м. Сімферополь.

Оксана МИРОНЮК, студентка СДУ.

На кор.

м. Сімферополь.

НАША ДУМА НЕ ВМРЕ, НЕ ЗАГИНЕ, —

Звучала прекрасна лірика у виконанні Наталії Лютової, огортали зажурою рядки невільничого циклу, що читала Лариса Романенкова, палко і пристрасно звучав «Заповіт» в устах Зоряні Ясинської.

Цікавий факт біографії поета — зустріч з художником Іваном Сошенком — інсценізували Володимир Докучаєв та Роман Дудниченко — курсанти 3-го курсу Сімферопольського військового будівельного училища, рядки автобіографії поета читав іх однокурсник Сергій Малицький.

Темою багатогранності таланту

СПІВАЙ, ОРЕСТЕ, РІДНУ ПІСНЮ!

Тридцять років чарує співом слухачі співак Орест Мартинів, якому цими дніми виповнюється 50 років. Хто чув у його виконанні непревершений український роман Владислава Заремби «Дивлюсь я на небо», а чи повну любові і закрути роману Івана Апуніна. інсценізували поему «Катерина». Аучні середньої школи № 29 репетували співом «Словом» членкинського центру під керівництвом свого вчителя, літератора Любові Минкітівні Апуніної.

Відчутну пам'ять Великого Кобзара присвітили студенти та вчителі школи № 29, читані Словом про величого Українца, національного пророка, безсмертного сына України Тараса Шевченка, його творів, присвячених подолям, що діялися на Україні за часів козацької Гетьманщини, присвятився Іван Лисенко.

На превеликий жаль, Кримське телебачення чому обицяло привітати зі світловими ефектами та гостями зі світловими ефектами.

Федір СТЕПАНОВ.

м. Сімферополь.

Оксана МИРОНЮК, студентка СДУ.

На кор.

м. Сімферополь.

Константин ДУДЧЕНКА.

На кор.

м. Сімферополь.

Фото Константина Дудченка.

ЗАВІТАЙТЕ НА СВЯТО

20 березня в Ялтинському культурному центрі (вул. Рудансько-го, 8) о 14 годині відбудеться

ФЕСТИВАЛЬ КОБЗАРСЬКОЇ ПІСНІ,
в якому візьмуть участь колективи з Росії та України.

(Продовження.
Початок в № II)

Павло Грачов — розумів, чому мовчав у автомобілі і біля літака. Він відчував, що твориться в моїй душі. А допомогти чи за- скопоюти не міг, бо ми стояли з ним на різних поясах.

«Україна не способна...» — вирвалось в мене в голос. «Что-той?» — зупинився Грачов. Він уже хотів було іти сидіти в літак. Президент почав ці шпукати один з одним, потім з Багровим, хазіном Криму, прем'єр-міністрами. Треба було послышати, що раніше вйті у свій салон. Президентські літаки так проектувалися, що спочатку біля трапа містилися салон-кімнати для тих, кого Президент запрошував літаком разом. Тому не виладало заходи через перший салон пізніше Президента.

«Что-той хотіть?» — нетерпливо допитувався Грачов.

«Та ні, то я про себе», — відповів я чомусь по-українськи.

Через хвилину министр оборони Росії звернувся «ла-62».

Літак нашого Президента з написом «Україна» стояв неподалік. Це був старенький, набагато скромніший від російського, — «У-134».

Трохи більше вибливкували ногами «ла-62» — персональний літак Чорномирдіна. Прем'єр-міністр Росії щодо транспорту не відставав від свого Президента.

Наш глава уряду Кучма мав «Як-40». Але він з намін не летів до Києва, тільки прощає і цілується з обома Президентами та своїм російським колегою. У Криму була його сім'я, і український прем'єр збирався відвідати її додому. Отже, на прес-конференції в Києві не збирався бути. Така, виходить, для нього погода.

Я летів, як завжди, з нашим Президентом у другому салоні. Командир корабля повідомив, що готовий до вильоту із по-годи в Борисполі нормальна.

Разом з Президентом поверталися і деякі члени делегації та ті учасники зустрічі, які прилетіли до Криму з Кучмою.

Коли я у кількох у другому салоні, там уже були помінники Президента, його радник з питань зовнішньої політики Антон Бутенко, а також командуючий прикордонними військами генерал-полковник Губенко.

Наши салон нагадував квадратний кабінет зі столом, диваном і чотирма якими меблеваними кріслами. Я сидів у кріслі за столом біля ілюмінатора. Поруч мене вівся у кріслі Зленко, міністр закордонних справ України, який поспішаючи, занівив салон останнім.

Одразу ж залишив наш салон пробіги журналістів з телебачення і деяких газет, які за- віди супроводжували Президента. У них бувідік, де залишилися звичайні ряди крісел літака. Терпеть літак.

Я спостерігав за поведінкою тих, хто був у другому салоні. Кожен, мовки всівши, спокійно, ніби нічого не сталося, чекав зім'яті зім'яті под-орожі.

Коли наш літак вже набрав за- дані ешелон і курсу, а ми ді- пінави каву, нас — мене, міністра Зленка і генерала Губенка — Президент запросив че-рез помічника до свого салону.

Я чекав цієї розмови у літаку. Президент не заїхав запрошував ось так, у повітрі, на біседу, коли ми раніше літали з ним на переговори або потім поверталися до Києва. Цього разу таке досить швидко запрошення підкреслювало недугорядність ситуації, що виникла після зустрічі в Масандрі. Складність цієї ситуації мала два звортні боки. По-перше, і ми, і сам Президент чудово розуміли, що підсумком зустрічі виникла не- сподіванім. Іх, прийнятим в Україні, ніхто не чекав. По-друге, Президент вирішив поспілкуватися з членами делегації хоча б тепер, уж по закінченні тих, так званих переговорів двох делегацій на чолі з Президентами. «Так званих переговорів» тому, що наш Президент він і одночасно. Рішення щодо пропозицій, ультиматумів Ролі теж прийняв він сам без обговорення із членами нашої делегації.

Салон Президента майже такий, як інший. Столик і троє крісел. Одне крісло було для Президента, а наступні, через столик, — два крісла для гостей. З другого боку стояв м'який диван.

«Сідай тут», — звернувся Президент до мене, показуючи на друге крісло, що було біля ілюмінатора.

«Сідайте», — запросив також

окремо Зленка і Губенка.

Зленко сів біля мене в крісло, а генерал — на диван.

Симпатична, миловидна стюардеса Любов (вона постійно літає з Президентом) подала всім каву і печиво.

«Нам треба добре попрацювати над оцінкою вартості всього, що складається Чорноморський флот, — почав відразу без зайвих підготуваних слів Президент, при цьому весь час звертаючись до мене. — Гадаю, що цифра, яку використувала російська делегація, не є еквівалентом.

Я слухав Президента. Це був зовсім інший Президент, не той, який кілька хвилин тому мило, розчленено, прощався з мене. — Гадаю, що цифра, яку використувала російська делегація, не є еквівалентом.

«Що за борг?.. І з цим ще треба розбиратися».

Президент враз категорично заперечив:

«У тумі не з чим розбиратися. Росія — єдина держава, що діє Україні газ і нафту майже безплатно. Хто інший буде це робити?

Доводити щось далі Президент було даремно. Він про борт постійно заявляв і свої думки не змінить. Вона для нього — акціона.

Переконуючи нас у своїй пра-

офіцері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як

офицері, мічмані українських ВМС, інші сім'ї. Вони зробили свій військовий і життєвий вибір — служити вірою і правдою не- западній Україні. Ось тільки ім складно це довести. Вже більш як півтора року вони хотять, щоб уряд Президент України відчули іхню необхідність. Більш як